

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за културното наследство

(обн., ДВ, бр.19 от 2009 г., изм., бр. 80, 92 и 93 от 2009 г., бр. 101 от 2010 г., бр. 54 от 2011 г., бр. 15, 38, 45, 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г. и бр. 98 от 2014 г.)

§ 1. В чл. 14, ал. 1, т. 13, буква“в“ думите „както и тяхното преместване или премахване“ се заменят със „със статут на културна ценност, както и тяхното премахване“.

§ 2. В чл. 17, ал. 1 се създава т. 3:

„3. създават в общините с териториално деление, специализирани звена от наличната численост на общинската администрация, които се състоят най-малко от три лица, отговарящи на изискванията по чл. 164, ал. 2.“

§ 3. В чл. 84 се правят следните допълнения:

1. В ал. 2 накрая се добавя „или на специализираните звена по чл. 17, ал. 1, т. 3“.

2. Създава се ал. 7:

„(7) Липсата на писмено становище и заверка в срока по ал. 1 се смята за мълчаливо съгласие.“

ВНОСИТЕЛИ:

М О Т И В И

КЪМ ПРОЕКТА НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА КУЛТУРНОТО НАСЛЕДСТВО

Настоящата формулировка на чл.14, ал.1, т.13, б.“в“ от Закона за културното наследство разширява недопустимо приложното поле на закона по отношение на обекти, които нямат статут на културна ценност. Ограничава се компетентността на местните власти в разрез с основни принципи на местното самоуправление, разширява се отговорността на министъра на културата по отношение на зони и територии, които не попадат в кръга на неговата обща и конкретна отговорност. Предлаганата редакция решава тези проблеми.

Капацитетът на Националния институт за недвижимо културно наследство/ НИНКН / е изключително нисък и стотици преписки се обработват в срокове, далеч надхвърлящи установения по Закона за културното наследство срок, години след тяхното подаване, което предизвиква сериозни проблеми пред местните власти, възпрепятства изпълнението на проекти и дори аварийни дейности. Предлаганата промяна на чл.17, ал.1 позволява съществуващият в общините с териториално деление експертен потенциал да бъде използван в обществен интерес за ускоряване на работата по всички случаи на тяхна територия. Специализираните звена в общинските администрации могат да се формират при запазване на съществуващата численост на общинската администрация, тъй като такива специалисти и понастоящем работят в нея. Те ще се изграждат при спазване на високи професионални критерии чрез използване на съществуващите в Закона за културното наследство механизми за контрол от страна на министъра на културата.

Становища за инвестиционни проекти оказващи въздействие върху културното наследство се изготвят единствено от Националния институт за недвижимо културно наследство. Същевременно НИНКН има редица други функции, включително и методически, които го натоварват и при ограничения му състав обработването на преписки на граждани и изготвянето на становища е затруднено. Натрупването на огромен обем работа, особено по отношение на големите градове с много недвижими културни ценности, води до забавяне на преписките и просрочване на регламентираните в закона срокове. Същевременно

в редица общини има специалисти, отговарящи на професионалните и законови условия, които също биха могли да изготвят становища по инвестиционни намерения за съответната община. Тези становища успешно биха могли да послужат на министъра на културата за издаване на административен акт /съгласуване/ на инвестиционни намерения. Предлаганите промени на чл.84, ал.2 разширяват съществуващия механизъм на съгласуване, като запазват водещата и контролна функция на министъра на културата, но добавят възможността за издаване на становища чрез специализирани звена в общинските администрации. По този начин ще се облекчи в значителна степен обслужването на гражданите, ще се намалят техните разходи, свързани с пътуване или изпращане на документи. Ефективно ще се осъществи деконцентрация на административните процеси. Министерството на културата запазва и водещата контролна функция, чрез инспектората за опазване на културното наследство. На практика се създава двустепенна система на контрол, по подобие на действащия модел в Италия, Холандия и други европейски държави със значителен опит в опазването на културното наследство.

Със създаването на ал.7 в чл.84 от ЗКН ще се въведе принципът на мълчаливото съгласие, с който ще се преодолее бавното администриране на преписките. По този начин ще се ограничат бездействието на администрацията и възможностите за корупция.

ВНОСИТЕЛИ: